

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/95/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319204001
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1319204001.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: S. Ď. B. R. E. X. , H. M. XX.X.XXXX, R. C. C., Š.B. Č.. XXXX/XX, proti žalovaným: I. Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, II. Aukčný Dom, s.r.o., Hlohovec, Pribinova č. 462/84, IČO: 36 253 073, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného v I. rade proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 31. júla 2019, č. k. 45 C 78/2019-81, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 31. júla 2019, č. k. 45C 78/2019-81, vo výroku I. a III. m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením čiastočne vyhovel návrhu žalobcu a nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému v I. rade uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na nehnuteľnosti, byt č. 44, na 5. poschodí, vchod N. č. XX, so spoluvlastníckym podielom 1/1, v bytovom dome súpisné číslo XXXX, na parcele registra „C“ č. XXXXX, o výmere 707 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela registra „C“ č. XXXXX, o výmere 607 m², ostatná plocha, vo veľkosti podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastníckeho podielu k pozemku XXXX/XXXXXX, zapísanom na LV č. XXXX, Okres: Bratislava III, Obec: BA - m. č. Nové Mesto, Katastrálne územie: Nové Mesto (výrok I.), a žalovaným v I. a II. rade uložil povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, bytu č. 44, na 5. poschodí, vchod K. č. XX, so spoluvlastníckym podielom 1/1, v bytovom dome súpisné číslo XXXX, na parcele registra „C“ č. XXXXX, o výmere 707 m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela registra „C“ č. XXXXX, o výmere 607 m², ostatná plocha, vo veľkosti podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastníckeho podielu k pozemku XXXX/XXXXXX, zapísanom na LV č. XXXX, Okres: Bratislava III, Obec: BA - m. č. Nové Mesto, Katastrálne územie: Nové Mesto, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej vedenej pod sp. zn. 45 C 78/2019 (výrok III.). Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému v II. rade uloženia povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam, zamietol (výrok II.). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 329 ods. 1, veta prvá, ods. 2, § 330 ods. 1 C.s.p.V odôvodnení uviedol, že žalobným návrhom doručeným súdu dňa 19.7.2019 sa žalobca domáha určenia neplatnosti zmluvy o poskytnutí úveru č. XXXXXXX, zo dňa 21.1.2014, ako aj určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 21.1.2014, uzavretých medzi žalobcom a žalovaným v I. rade a náhrady trov konania. Podľa úverovej zmluvy č. XXXXXXX, žalovaný v I. rade poskytol žalobcovi úver vo výške 50.000,- €, ktorý sa žalobca zaviazal splácať mesačne splátkami vo výške 223,18 €. Žalobca úver splácal riadne a včas až do obdobia 5/2018, celkom uhradil na účet žalovaného v I. rade sumu 10.809,48 €. Dňa 29.10.2018 vyhlásil žalovaný v I. rade úver za predčasne splatný, žiadal úhradu celého dlhu vo výške 45.575,71 €. V úverovej zmluve nebolo individuálne dohodnuté mimoriadne zosplatnenie. Dňa 7.12.2018 oznámil žalovaný v I. rade žalobcovi, že začína výkon záložného práva na nehnuteľnosť vo vlastníctve

žalobcu. Žalobca požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, odbor Ochrany spotrebiteľa, o posúdenie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX, ktoré listom zo dňa 22.6.2018 oznámilo žalobcovi, že daná úverová zmluva obsahuje množstvo neprijateľných podmienok. Poplatky, nerovnováha v právach a povinnostiach, úverová zmluva sa riadi podľa Obchodného zákonníka, Dohoda o zrážkach zo mzdy, Rozhodcovská doložka. Žalovaný v II. rade zaslal žalobcovi dňa 5.2.2019 oznámenie o obhliadke nehnuteľnosti za účelom vyhotovenia znaleckého posudku, na základe ktorého vyhotovil súdny znalec znalecký posudok č. 25/2019 na sumu 103.000,- €. Následne zaslal žalovaný v II. rade žalobcovi oznámenie o dražbe, ktorá sa má konať dňa 8.8.2019. Žalobca má dôvodné obavy, že predmetnú nehnuteľnosť žalovaný v I. a II. rade predajú v dražbe skôr, ako súd rozhodne o určení neplatnosti úverovej zmluvy, určení neplatnosti záložnej zmluvy a určení vlastníckych pomerov k nehnuteľnosti a bude voči žalobcovi a jeho rodinným príslušníkom postupovať nezákonne, bude sa snažiť všetkých z domu násilne dostať z nehnuteľnosti tak, aby ju boli nútení nedobrovoľne opustiť. Podľa žalobcu je výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby protiústavný. Podľa žalobcu výkon práva, ktorý je neprimeraný alebo sa prieči dobrým mravom podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka nemôže požívať súdnu ochranu a ústavné konformný nemôže byť výkon práva, ktorý je neprimeraný a zasahuje do práva na obydlie. Vzhľadom na to, že žalovaný v I. rade môže zo dňa na deň vyvolať proces dražby pri hrubo nemorálnom a neprimeranom výkone záložného práva a teda je reálna hrozba, že žalobca príde o strechu nad hlavou, žiadal súd, aby neodkladným opatrením dočasne usporiadal pomery tak, že poskytne ochranu ohrozeným ústavným právam žalobcu a zakáže neprimeraný výkon práva žalovanému.

1.2. Z predložených listinných dôkazov mal súd osvedčenú existenciu právneho vzťahu medzi žalobcom S. Z. a žalovaným v I. rade, ktorí uzatvorili úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX dňa 21.4.2014, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 50.000,- €, na splatenie skôr poskytnutého úveru. Dlžník sa zaviazal splácať úver splátkami mesačne vo výške 223,18 €, v termínoch splatnosti, spôsobom a za podmienok uvedených v úverovej zmluve, splatnosť úveru bola dohodnutá na dobu 30 rokov od podpísania úverovej zmluvy. Za nedodržanie povinnosti dlžníka vyplývajúcej z úverovej zmluvy, boli v článku 7. úverovej zmluvy uvedené sankcie, napr. banka bola oprávnená požadovať od klienta zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 200,- € a to za každé jednotlivé porušenie zmluvnej povinnosti, účtovať popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne a to až do doby zaplatenia omeškanej splátky, banka bola oprávnená aj bez predchádzajúceho oznámenia klientovi, rozhodnúť o predčasnom splatení zostatku istiny úveru spolu s príslušenstvom pri porušení akejkoľvek povinnosti klienta vyplývajúcej z úverovej zmluvy z dôvodov v nej uvedených, alebo v prípade ak klient nesplácal úver riadne a včas. Úverová zmluva bola uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka a spravovala sa všeobecnými obchodnými podmienkami žalovaného v I. rade a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky. Na zabezpečenie pohľadávky z úveru záložný veriteľ Primá banka Slovensko, a.s., a záložca

S. Z. uzatvorili dňa 21.1.2014 Zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok nachádzajúci sa v okrese : Bratislava III, obec: Bratislava - mestská časť Nové Mesto, katastrálne územie: Nové Mesto, zapísaný na LV č. XXXX, byt č. XX, vchod N. XX, na 5. poschodí v bytovom dome súp. č. XXXX, na pozemku pare. č. XXXXX, spoluvlastnícky podiel XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach uvedeného bytového domu, pozemku pare. č. XXXXX, parcela registra „C“, o výmere 707 m², zastavané plochy a nádvorcia, pozemku pare. č. XXXXX, parcela registra „C“, o výmere 607 m², zastavané plochy a nádvorcia, v podiele 1/1, podľa ustanovenia § 151a až § 151md Občianskeho zákonníka. Z výpisu z katastra nehnuteľností LV č. XXXX, okres : Bratislava III, obec: Bratislava - mestská časť Nové Mesto, katastrálne územie: Nové mesto zo dňa 16.7.2019, mal súd osvedčenú skutočnosť, že v časti C: Ľarchy, je zapísané záložné právo v prospech žalovaného v I. rade na byt č. 44, 5. p., N. XX, podľa V-XXXX/XX zo dňa 17.2.2014 a V-XXXX/XX zo dňa 12.4.2017. V poznámke je zapísané oznámenie o začatí výkonu záložného práva V-XXXX/XX, V-XXXX/XX na byt č. 44, 5. p., vchod K. XX, v prospech žalovaného v I. rade formou dobrovoľnej dražby, P-2390/18, Oznámenie o dobrovoľnej dražbe DDr.002/2019 bytu č. 44, na 5. p., vchod K. XX, prvé kolo, dražobník: Aukčný Dom, s.r.o., P-1211/19. Žalobca nadobudol nehnuteľnosti titulom darovacej zmluvy V-XXXX/XX zo dňa 17.12.2013, ktorého spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam je 1/1. Žalovaný v I. rade dňa 7.12.2018 oznámil žalobcovi začatie výkonu záložného práva na predmetné nehnuteľnosti podľa ustanovenia § 1511a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný v II. rade ako dražobník vyzval dňa 5.2.2019 žalobcu na umožnenie obhliadky nehnuteľnosti za účelom vypracovania znaleckého ocenenia nehnuteľností podľa § 12 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Následne žalovaný v II. rade zaslal žalobcovi oznámenie o dražbe, ktorá sa mala konať 8.8.2019, žalobca túto skutočnosť osvedčil aj výpisom z Obchodného vestníka č. 122/2009, Dražby - dobrovoľní dražobníci, dňa 26.6.2019, X XXXXXX.

1.3. Súd prvej inštancie dôvodil, že účelom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zachovanie existujúceho faktického a právneho stavu žalobcu vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam, tento účel vyplýva z dôvodnej a oprávnenej obavy žalobcu, aby realizáciou výkonu záložného práva nedošlo k strate obydli, k predmetnému bytu, aby nedošlo k nezvratnému následku alebo k stavu, ktorý by bol zvrátiateľný len s neprimeraným úsilím, nákladmi a ťažkosťami až do rozhodnutia vo veci samej. Výkonom záložného práva by mohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do práv a právom chráneného záujmu žalobcu, do jeho majetkových práv. Žalobca má vedený trvalý pobyt na adrese Bratislava - Nové Mesto, N. ulica, súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XX, číslo bytu XX, okres Bratislava III, od 11.1.2019, ktorú skutočnosť mal súd osvedčenú z Potvrdenia žalobcu o pobyte z ohlasovne Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto. Súd prvej inštancie konštatoval, že dobrovoľná dražba predstavuje jeden zo spôsobov výkonu záložného práva podľa zákona č. 527/2002 Z. z., ktorú nesprievádza preventívna súdna kontrola o neprijateľnosti zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dobrovoľnej dražby vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok s dosahom na právo na obydlie a to bez akejkoľvek preventívnej ingerencie súdnej moci. Záložca je počas trvania záložného práva vystavený konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa, ktorého písomné vyhlásenie podľa § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, že predmet dražby je možné dražiť, plní na účely výkonu záložného práva funkciu „exekučného titulu“ s priamym dosahom na ústavné práva záložcu (nález Ústavného súdu ČR z 8.3.2005, sp. zn. PL. ÚS 47/04, rozsudok vo veci Paulic v. Chorvátsko z 1.3.2010, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6 Co 108/2011). Samotná strata bývania je jedným z najvýznamnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydli a každý, komu takýto vážny zásah hrozí, musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takého opatrenia na súdne preskúmanie (rozsudok ESLP č. 19003/04 a č. 27183/04). V práve

Európskej únie predstavuje právo na obydlie jedno zo základných práv zaručených článkom

7. Listiny zakladaných práv a slobôd, ktorý musí vnútroštátny súd zohľadniť pri vykonávaní Smernice č. 93/13/EHS. Súdnny dvor EU v tomto smere už poukázal na dôležitosť toho, aby príslušný vnútroštátny súd mal k dispozícii opatrenia umožňujúce prerušenie, prípadne zmarenie protiprávneho konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou. Líniu ingerencie súdnej moci pri nútenom výkone súkromného práva podporuje aj ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, najmä čl. 8 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd v znení jeho dodatkových protokolov [rozsudok vo veci Paulic v. Chorvátsko z 1. marca 2010, rozsudok Novoseletskiy v. Ukrajina (Sťažnosť 47148/99)]. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca osvedčil nárok, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana, ako aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladným opatrením sa zabráni vzniku nenávratného alebo len ťažko napravitel'ného stavu, na základe ktorého budú dočasne upravené pomery strán sporu. Z ústavnoprávneho hľadiska ide o ochranu ústavného práva žalobcu na ochranu svojho majetku v zmysle čl. 20. ods. 1 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhované neodkladné opatrenie má za cieľ, aby do vyriešenia sporu vo veci samej nebol zo strany žalovaných realizovaný výkon záložného práva dražbou predmetných nehnuteľností. Nariadením neodkladného opatrenia nevznikne žalovaným, ani tretím osobám žiadna ujma, právny vzťah k predmetným nehnuteľnostiam sa nezmení, predmetné zákonné záložné právo naďalej existuje a dočasne bude pozastavený len jeho výkon. Súd voči žalovanému v II. rade, ktorému nevyplývajú žiadne práva a povinnosti zo Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 21.1.2014, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, zamietol.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, jeho výrokom L a III., podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v I. rade dôvodiac, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Uviedol, že svoj postup ako veriteľa voči žalobcovi považuje za primeraný. Dôvodil, že od úplného ignorovania zmluvných povinností žalobcom do začatia výkonu záložného práva uplynulo viac ako pol roka, čo je celkom zjavne primeraná doba podľa akýchkoľvek zákonných či mimozákonných kritérií. Poukázal na to, že Občiansky zákonník vyslovene v ustanovení § 53 ods. 10 určuje, že ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, je možné vykonať záložné právo výlučne formou dobrovoľnej dražby. Námietky žalobcu ohľadom spôsobu výkonu záložného práva sú preto bezpredmetné. Podľa odvolateľa, tvrdenie, že záložné právo má byť výhradne prostriedkom „ultima ratio“, teda prostriedkom poslednej inštancie v rámci uspokojenia pohľadávky, nemá oporu ani v zákone a ani v jeho výklade. Inštitút záložného práva ako aj dobrovoľnej dražby je zákonný a regulovaný spôsob, ako môže byť veriteľ uspokojený v prípade, ak si dlžník nesplní svoje povinnosti, pričom v právnom poriadku niet zmienky o tom, že veriteľ má najprv využiť iné spôsoby uspokojenia svojej pohľadávky a až keď tieto zlyhajú, potom pristúpiť k výkonu záložného práva a realizovať ho prostredníctvom dobrovoľnej

dražby; z povahy predmetného inštitútu, jeho právnej úpravy a funkcie vyplýva presne opačný záver. Záložné právo plní, okrem zabezpečovacej funkcie, aj funkciu uhradzovaciú, realizácia záložného práva prostredníctvom predaja zálohu na dražbe je teda riadny a zákonný spôsob uspokojenia veriteľa v danom prípade. Záložné právo sa zriaďuje primárne práve preto, aby veriteľ - v prípade porušenia zmluvných podmienok zo strany dlžníka - nemusel pristúpiť k iným formám vymáhania svojich pohľadávok - to je prvotný a základný účel záložného práva tak, ako vyplýva z právnej úpravy tohto inštitútu ako zabezpečovacieho prostriedku, vrátane právnej úpravy jeho výkonu a ako ho chápe aj právna teória. Odvolateľ ďalej poukázal na to, že možnosť predčasného zosplatnenia celého dlhu zo strany veriteľa bola upravená v ods. 7.4 úverovej zmluvy. Uviedol, že od žalobcu nezinkasoval pred poskytnutím úveru žiadny poplatok, ako to vyplýva aj z predloženej úverovej zmluvy. Dôvodil, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky neposkytuje záväzný výklad právnych úkonov a v žiadnom prípade nemá právomoc rozhodovať spory medzi súkromnými osobami, keďže táto právomoc je zverená všeobecným súdom. K dôvodom nesprávneho právneho posúdenia danej veci súdom odvolateľ uviedol, že predaj nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu a uspokojenie pohľadávok žalovaného v I. rade z výťažku tejto dražby je stav predpokladaný zákonom, t.j. ktorý vyplýva z príslušných zákonných ustanovení upravujúcich výkon záložného práva a zároveň v príslušných ustanoveniach Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, je naplnením zabezpečovacej a uhradzovacej funkcie zákonného inštitútu záložného práva ako aj naplnením ústavnej ochrany vlastníckeho práva (resp. majetku) jednou zo zákonných foriem. Ide o stav zákonný a zákonom predpokladaný. Na základe tohto považuje odvolateľ za nezákonné práve nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré takémuto stavu má zabrániť. Neodkladné opatrenie nemôže poskytovať ochranu voči postupu, ktorý je v súlade so zákonom. Odvolateľ poukázal v tejto súvislosti na uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 2 Co 113/2019, zo dňa 3.5.2019. Ďalej namietal, že stav, ktorý by pri nenariadení neodkladného opatrenia nastal, nie je nenávratný a ani ťažko napravitelný, keďže § 21 ods. 2 a nasl. zákona č. 527/2008 Z. z. poskytuje žalobcovi (zákonnú) možnosť obrany v súvislosti s výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Súdom tak bola poskytnutá ochrana neodkladným opatrením vo veci, v ktorej samotný zákon vymedzuje iné prostriedky ochrany práv, ktoré má žalobca k dispozícii. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobca úver z danej úverovej zmluvy splácal riadne a včas od mesiaca 2/2014 do 6/2018, t.j. štyri a pol roka bez akýchkoľvek námietok, pričom mal možnosť adresovať banke svoje námietky súvisiace so zmluvnou dokumentáciou alebo sa domáhať určenia neplatnosti konkrétnych právnych úkonov na súde. Uviedol, že výkon záložného práva je legitímne a legálne uplatneným právom, keďže jeho uplatnenie predpokladá a podrobne upravuje samotný zákon a takáto „ochrana“ je posúdená ako oprávnená. Poukázal na odlišné stanovisko podpredsedu Ústavného súdu SR JUDr. Milana Lalička v náleze zo dňa 24.10.2013, sp. zn. I. ÚS 547/2012, v ktorom ilustratívne poukázal na aktuálnu zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu SR ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi ktorému inak reálne hrozí riziko nevykonalnosti ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnené obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane Ústavného súdu SR, existujúce bagatelné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR)". Odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla.

3. K odvolaniu žalovaného v I. rade sa vyjadril žalobca, podľa ktorého súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Poukázal na konanie odvolateľa, rozporné so zákonom, keď Krajský súd v Žiline zakázal Primá banke, a.s., uplatňovať 23 ustanovení zmluvy o hypotekárnom úvere. Primá banka konala nezákonne. Všetci klienti môžu žiadať vrátenie peňazí, aj finančné odškodnenie. Primá banka, a.s., už nemôže jednostranne meniť výšku úrokov hypotekárneho úveru, ani vyhlásiť jeho predčasnú splatnosť alebo účtovať sankcie podľa ustanovení tých hypotekárnych zmlúv, ktoré Krajský súd v Žiline označil za neplatné a neprijateľné. Rozhodnutie

nadobudlo právoplatnosť a nie je možné voči nemu podať odvolanie. Dôvodil, že ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, je dodávateľ (v tomto prípade Primá banka, a.s.) povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Navyše, všetci poškodení klienti môžu žiadať nielen vrátenie splátok, ktoré im banka jednostranne navýšila ale aj odškodnenie rádovo v tisíckach eur. Nezákonný postup Primá banky, a.s., už potvrdila Národná Banka Slovenska aj Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Komisia“). Komisia vyhodnotila vyše 20 zmluvných ustanovení ako neprijateľné. Poukázal na to, že je nesporné, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský spor, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými je spotrebiteľský, že zmluva medzi žalobcom a žalovaným v I. rade je spotrebiteľská. Je nesporné, že žalobca má právo domáhať sa súdnej a inej ochrany. Je nesporné, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky zakladajúce hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že neodkladným opatrením sa zabráni vzniku nenávratného stavu alebo len ťažko napravitelného stavu, na základe ktorého budú dočasne upravené pomery strán sporu. Je nesporné, že z ústavnoprávneho hľadiska ide o ochranu ústavného práva žalobcu na ochranu svojho majetku. Je nesporné, že nariadením neodkladného opatrenia nevznikne žalovaným ani tretím osobám žiadna ujma, právny vzťah k predmetným nehnuteľnostiam sa nezmení, predmetné zákonné záložné právo naďalej existuje a dočasne bude pozastavený len jeho výkon. Je sporné, či uzavretá zmluva medzi stranami je uzavretá platne v súlade so zákonom, či táto zmluva obsahuje také podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože neboli individuálne vyjednané a či právne úkony sú platné. O tom rozhodne súd vo veci samej. Zmluva o zriadení záložného práva je spotrebiteľskou zmluvou tak ako úverová zmluva a rovnako obsahuje podmienky, ktoré neboli individuálne vyjednané, pričom spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uviedol, že ku krízovému stavu došlo z dôvodu choroby, pričom banka nemala záujem mu poskytnúť odklad splátok, odmietla mu poskytnúť výpisy z úverového účtu i bežného účtu, z ktorého si inkasovala splátky a poplatky. Podľa žalobcu je postup banky v rozpore s dobrými mravmi, keďže banka mu poskytla úver len preto, aby pre nezaplatené splátky 784,98 €, ako uviedla v podaní zo dňa 24.9.2018, mala výlučný záujem vydražiť dotknuté nehnuteľnosti, ktorých hodnota je približne 200.000,- €. Žalobca poprel tvrdenie banky, že predčasné zosplatnenie úveru bolo v súlade s ustanoveniami § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa žalobcu predčasné zosplatnenie úveru banky je neplatný právny úkon. Uviedol, že pohľadávka veriteľa mala byť vo výške $145,076 \times 5 = 725,35 \text{ €}$ a $183,756 \times 5 = 918,75 \text{ €}$, a preto mal odvolateľ právo žiadať sumy $725,35 \text{ €}$ a $918,75 \text{ €}$ ako pohľadávku, banka nemala právo žiadať sumu $45.575,71 \text{ €}$ ako uviedla v podaní zo dňa 29.10.2018. Banka neosvedčila žiadnym relevantným dôkazom pohľadávku uvedenú vo svojich podaniach. Poukázal na zákon č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého všetci spotrebiteľia, ktorí si zobrali úver na bývanie, majú právo domáhať sa určenia neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, domáhať sa, aby súd určil, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, majú právo domáhať sa, aby súd určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 13 a § 15 zákona. Uviedol, že odvolateľ si z bežného účtu zinkasoval splátky celkom vo výške $10.974,48 \text{ €}$. Požiadal súd, aby prihliadol na článok 38 Charty základných práv Európskej únie, poukázal na článok 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 6 ods. 1, čl. 4 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 1, § 8 ods. 1, ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že jeho vôľa nikdy nebola predať svoje nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe. Odvolaciemu súdu navrhol, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu potvrdil.

4. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril odvolateľ. Podľa neho žalobcom použitá argumentácia nesúvisí s daným konaním, ide o všeobecné frázy, ktoré sú pravdepodobne skopírované z internetu alebo z iných zdrojov. Poukázal na to, že žalobca viackrát v tomto konaní uviedol, že do danej „krízovej“ situácie ho dostala choroba. Uviedol, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval jeho práceneschopnosť, či obdobné doklady, ktoré by preukazovali ním tvrdené skutočnosti o chorobe. Poukázal na to, že žalobca v čase omeškania a zasielania výziev zo strany žalovaného v I. rade neustále sľuboval úhradu splátok, pričom k žiadnym úhradám neprichádzalo. Žalobca uvádza, že sa chcel dohodnúť, avšak bol to práve žalobca, kto prestal úplne uhrádzať splátky. V obdobných prípadoch, klienti, ktorí sa dostanú do obdobnej situácie, uhrádzajú aspoň čiastočnú sumu mesačnej splátky. Cieľom žalovaného v I. rade nie je vyhnať žalobcu z obydla, jeho cieľom je dosiahnuť, aby žalobca splatil svoj dlh voči žalovanému v I. rade, na čo využíva všetky zákonne dostupné prostriedky. Uviedol, že výpisy boli

žalobcovi pravidelne zasielané. K zosplateniu došlo v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok a v súlade so zákonom. Žalobca bol ešte pred zosplatením niekoľkokrát riadne vyzvaný na úhradu splátok a upozornený na zosplatenie celého dlhu v prípade, že ani v dodatočnej lehote neuhradí dlžné splátky. Odvolateľ poukázal na to, že predmetom tohto konania nie je výška pohľadávky, ktorú mu žalobca dlhuje. Je nesporné, že k omeškaniu žalobcu došlo, pričom podľa názoru žalovaného v I. rade je nesporné, že došlo k platnému zosplateniu poskytnutého úveru. Bezodkladná ochrana, poskytnutá neodkladným opatrením, nie je dôvodná. Odvolateľ zotrval na svojom odvolacom návrhu uvedenom v odvolaní proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia.

5. Ďalšie vyjadrenia do spisu doložené neboli.

6. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, účinný od 1.7.2016) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného v I. rade je potrebné priznať úspech.

7. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

10. Podľa § 326 ods. 1, ods. 2 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

11. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

12. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha (princíp efektívnosti), či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 C.s.p.).

14. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí žalobca náležitým spôsobom osvedčiť. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná.

15. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak jeho navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Pri neodkladných opatreniach, ktoré majú zabezpečovací a preventívny charakter, je súd primárne povinný vyhodnotiť, či by úkon, ktorému sa má predísť, nelegitímnym spôsobom sťažil alebo znemožnil ochranu práv a oprávnených záujmov navrhovateľa v rámci konania vo veci samej. Požadované obmedzenie musí byť primerané a nesmie nad nevyhnutnú mieru limitovať dotknutú osobu, resp. poskytovať navrhovateľovi neadekvátnu výhodu.

16. Vychádzajúc z predloženého spisu, žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, aby súd uložil žalovaným v I. rade a II. rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnosti, špecifikovanej v návrhu, ako aj uložil im povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k

uskutočneniu dobrovoľnej dražby uvedených nehnuteľností a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Žalobou vo veci samej sa žalobca domáha určenia neplatnosti zmluvy o poskytnutí úveru a zmluvy o zriadení záložného práva, ktoré uzatvoril so žalovaným v I. rade. Súd prvej inštancie návrhu čiastočne vyhovel, keď žalovanému v I. rade uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k dotknutým nehnuteľnostiam a obidvom žalovaným uložil povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby, majúc za to, že zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu sú splnené. Návrh na uloženie povinnosti žalovanému v II. rade zdržať sa výkonu záložného práva k dotknutým nehnuteľnostiam zamietol z dôvodu, že mu nevyplývajú zo zmluvy o zriadení záložného práva žiadne práva a povinnosti.

17. Odvolací súd považuje odvolacie námietky žalovaného v I. rade v celom rozsahu za dôvodné. Na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie má odvolací súd za to, že na základe tvrdení žalobcu a doposiaľ predložených listín nemožno dospieť k záveru, že v danom prípade sú splnené všetky predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré žalobca navrhuje nariadiť s cieľom zamedziť vzniku ujmy, ktorá mu má hroziť z dôvodu, že by boli na dobrovoľnej dražbe navrhovanej žalovaným v I. rade ako veriteľom zo zmluvy o úvere č. 98369, zo dňa 21.1.2014, a záložným veriteľom zo zmluvy o zriadení záložného práva k dotknutým nehnuteľnostiam zo dňa 21.1.2014, realizovanej žalovaným v II. rade ako dražobníkom, vydražené (scudzené) nehnuteľnosti v jeho vlastníctve, ktoré by bol nútený, spolu s rodinnými príslušníkmi, nedobrovoľne opustiť. Je treba poukázať na to, že realizáciou samotnej dražby nie sú v tomto prípade dotknuté práva žalobcu a nie je dotknuté ani jeho právo na obydlie, a to z dôvodu, že aj v prípade zmeny vlastníctva k zálohu je jediným legálnym spôsobom, ako donútiť žalobcu a jeho rodinných príslušníkov opustiť obydlie, podanie žaloby o vypratanie nehnuteľností, pričom žalobca má k dispozícii aj iný právny prostriedok na ochranu svojich práv, ktorým je podanie žaloby o neplatnosť dražby v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 572/2002 Z. z. a inštitúty, ktorých účelom je práve ochrana pôvodného vlastníka pre prípad neplatnosti dražby (§ 21 ods. 3, ods. 5 citovaného zákona) a ktorého právo na bývanie je chránené aj tým, že vysťahovanie (aj po zmene vlastníctva príklepom na dražbe) je možné len so súhlasom súdu. Potreba neodkladnej a dočasnej úpravy pomerov sa preto javí ako dôvodná v čase, keď už bola dražba zrealizovaná a bola podaná aspoň jedna z uvedených žalôb. Speňaženie zálohu za účelom uspokojenia nesplneného peňažného dlhu nútene bez súhlasu a proti vôli dlžníka predstavuje jeden z charakteristických znakov inštitútu záložného práva a jeho výkonu, tak, ako sú zakotvené v právnom poriadku Slovenskej republiky. Predmetná právna úprava daného inštitútu v Občianskom zákonníku je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a výkon záložného práva speňažením zálohu na dobrovoľnej dražbe v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z. sám osebe nepredstavuje ľubovôľu záložného veriteľa, avšak iba dlžníkom vynútený krok veriteľa, smerujúci v skutočnosti iba k náprave stavu, ktorý je dôsledkom neplnenia povinností dlžníka. Žalobcom tvrdená neprijateľnosť zmluvných podmienok nemá z hľadiska splnenia predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia žiadny význam, čo je zrejme už zo samotného znenia ustanovení Civilného sporového poriadku upravujúcich inštitút neodkladného opatrenia, z ktorých nesporne nevyplýva, že by bol súd povinný spotrebiteľom navrhnuté neodkladné opatrenie bez ďalšieho nariadiť z dôvodu, že spotrebiteľ namieta existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Prieskum žalobcom namietaných neprijateľných podmienok (v prípade ich jasnej špecifikácie) súdom bude predmetom konania vo veci samej, v ktorej sa žalobca domáha neplatnosti úverovej zmluvy a zmluvy o zriadení záložného práva.

18. Odvolací súd poukazuje na to, že Ústavou Slovenskej republiky, ako aj Chartou základných práv Európskej únie garantovaná nedotknuteľnosť obydlia v sebe nezahŕňa nemožnosť založenia obydlia na zabezpečenie vymožitelnosti pohľadávky záložného veriteľa, následnej realizácie záložného práva a z toho vyplývajúcej straty obydlia.

Nedotknuteľnosť obydlia oprávnenému užívateľovi obydlia garantuje len právo na jeho nerušené užívanie bez nedovolených zásahov tretej osoby, avšak len dovtedy, dokedy mu právo užívania obydlia patrí.

19. Vlastnícke právo fyzickej aj právnickej osoby podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky požíva rovnakú ochranu. Žalobca neosvedčil potrebu chrániť jeho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom záložnej zmluvy, vo väčšom rozsahu, než je právo žalovaného v I. rade na vrátenie poskytnutého úveru.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (§ 388 C.s.p.).

21. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

22. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).